

Ναυπάκτου Ιερόθεος: Ο φίλος μου Αντώνιος- π. Εφραίμ, λίγες μέρες πριν την εκτέλεσή του

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου](#)

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου κ. Ιερόθεος δημοσιεύει για πρώτη φορά τις επιστολές που έστειλε στον θανατοποινίτη της Αριζόνα Αντώνιο, που έφυγε για την αιώνια ζωή ως μεγαλόσχημος μοναχός με το όνομα Εφραίμ.

Διαβάστε τι γράφει ο ίδιος ο Μητροπολίτης Ναυπάκτου για την απόφασή του να δημοσιοποιήσει αυτές τις επιστολές:

Λίγο πριν την εκτέλεση του Αντωνίου-π. Εφραίμ δημοσιοποίησα αποσπάσματα από τις δύο τελευταίες επιστολές που μου έστειλε (συ-νολικά πάνω από 20) ο Αντώνιος, στις οποίες φαινόταν η πνευματική του ολοκλήρωση και η αγωνία του προ του θανάτου. Τελικά ανταλλάξαμε πενήντα τρεις (53) επιστολές με τον Αντώνιο και την Σάρρα.

Πολλοί μου τηλεφώνησαν να με ερωτήσουν για το περιεχόμενο των δικών μου επιστολών προς αυτόν. Πρόκειται για μια αλληλογραφία που επεκτείνεται σε πάνω

από 100 σελίδες τις οποίες θα δημοσιεύσω στον κατάλληλο καιρό.

Όμως, με το κείμενό μου αυτό θα δημοσιοποιήσω τις πέντε τελευταίες επιστολές που του έστειλα λίγες ημέρες πριν την εκτέλεσή του. Σε αυτές θα φανή έκδηλα η πνευματική πρόοδος του Αντωνίου, αλλά και η ατμόσφαιρα στην οποία βρισκόταν, ενώ ανέμενε την εκτέλεσή του.

Πρώτη έπιστολή

Όταν με ενημέρωσε ότι τελικά ή εκτέλεσή του αποφασίστηκε να γίνει την 8 Ιουνίου 2022 τοῦ ἔγραψα έπιστολή με ήμερομηνία 10 Μαΐου 2022:

Πολυαγαπητέ μου φίλε Αντώνιε,

Σήμερα ἔλαβα τό μήνυμά σου καί τό διάβασα μέ βαθειά συγκίνηση καί δάκρυα. Δέν μπορῶ νά σοῦ παρουσιάσω μέ λόγια τό πῶς αἰσθάνθηκα. Τά αἰσθήματά μου εἶναι ανάμεικτα, δηλαδή λύπη καί χαρά. Λύπη γιά τό γεγονός πού ὀρίστηκε νά γίνει τήν 8η Ιουνίου καί χαρά γιά τήν μεγάλη πνευματική πρόοδο πού εἶχες μέχρι τώρα.

Θά εἶμαι μαζί σου προσευχόμενος ὅλες αὐτές τίς ήμέρες καί κυρίως τήν 8η Ιουνίου πού ἔχει ὀρισθεῖ γιά τήν εκτέλεσή σου. Θά προσεύχονται μαζί μου καί ή Γερόντισσα Σιλουανή μέ τίς μοναχές τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου – Πελαγίας.

Δέν γνωρίζω ποιό εἶναι ἀκριβῶς τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνο, ὅμως, πού γνωρίζω πολύ καλά εἶναι ὅτι ὁ Θεός σέ ἀγαπᾶ πολύ. Καί αὐτό φαίνεται ἀπό τήν μεγάλη πρόοδό σου στήν πνευματική ζωή. Ἐφθασες στό σημεῖο νά γίνης Ὁρθόδοξος Χριστιανός, νά μάθης νά ὑπομένης ἀκόμη καί τίς ἀδικίες καί νά προσεύχεσαι, νά μελετᾷς τήν Ἁγία Γραφή καί πατερικά καί πνευματικά βιβλία, νά ζῆς μέ μετάνοια, νά κοινωνᾷς τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ, νά ἔχης μνήμη θανάτου καί πολλά ἄλλα, ὅπως φαίνεται καθαρά στήν ἀλληλογραφία τήν ὁποία θεωρῶ πολύτιμη.

Θά προσευχηθῶ νά περάση αὐτή ή δοκιμασία, ἀλλά ἂν ὁ Θεός ἐπιτρέψη νά πιῆς αὐτό τό πικρό ποτήρι, τότε θά μπορέσης νά πῆς σέ ἕνα βαθμό αὐτό πού εἶπε ὁ Χριστός στόν κῆπο τῆς Γεθσημανῆ: «Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τό ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγώ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ» (Ματθ. κστ', 39). Αὐτό σημαίνει ὅτι σέ προετοίμασε ὁ Θεός γιά νά εἶναι καλή ή συνάντησή σου μαζί Του.

Θυμᾶμαι τόν ἅγιο Ἰγνάτιο τόν Θεοφόρο ὁ ὁποῖος ὅταν ὀδηγεῖτο πρός τό μαρτύριο ἔγραφε μιά έπιστολή στους Χριστιανούς τῆς Ρώμης, στήν ὁποία, μεταξύ ἄλλων

έγραφε: «Νῦν ἄρξομαι μαθητής εἶναι», «Καλόν μοι ἀποθανεῖν εἰς Χριστόν Ἰησοῦν, ἢ βασιλεύειν τῶν περάτων τῆς γῆς. Ἐκεῖνον ζητῶ, τόν ὑπέρ ἡμῶν ἀποθανόντα· ἐκεῖνον θέλω, τόν δι' ἡμᾶς ἀναστάντα. Ὁ δέ τοκετός μοι ἐπίκειται... Ἐπιτρέψατέ μοι μιμητήν εἶναι τοῦ πάθους τοῦ Θεοῦ μου».

Μοῦ ζητᾶς νά σοῦ δώσω μιὰ συμβουλή. Δέν ἔχω τίποτε ἄλλο νά σοῦ πῶ, γιατί ἐσύ ἔχεις καλούς λογισμούς, ἔζησες τόσα χρόνια μέ γενναιότητα καί δίδαξες καί ἐμένα πολλά, τό πῶς πρέπει νά ἀντιμετωπίζουμε τίς δυσκολίες στήν ζωή μας. Καί νομίζω θά γίνης ὑπόδειγμα καί σέ ἄλλους Χριστιανούς. Ἐπομένως, θά ἐπαναλάβω αὐτό πού γράφεις ἐσύ. Προσεύχομαι «νά ἔχεις δύναμη γιά νά ἀντέξης μέχρι τό τέλος, γιά νά εἶσαι γενναῖος καί νά ἔχης ἐμπιστοσύνη στόν Θεό».

Θά εἶμαι μαζί σου ὅλες αὐτές τίς ἡμέρες, ἀγαπητέ μου Ἀντώνιε, φίλε μου, πού εἶσαι ἀγαπητός στόν Θεό καί θά ἔχης καλή συνάντηση μαζί Του.

ὁ φίλος σου

Ὁ Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου Ἱερόθεος

Υ.Γ. Τήν θερμή συμπαράσταση καί τήν μεγάλη ἀγάπη μου στήν ἀγαπητή καί ἥρωική σύζυγό σου Σάρρα, τήν γενναία αὐτή Χριστιανή γυναίκα.

Δεύτερη ἐπιστολή

Σέ δική του ἀπάντηση ἔστειλα ἐπιστολή τήν 17 Μαΐου 2022:

Ἀγαπητέ Ἀντώνιε,

Ἔλαβα τό ἀπό 16 Μαΐου 2022 γράμμα σου καί σοῦ γράφω μετά ἀπό προσευχή.

Γνωρίζω, ἂν καί δέν ἔχω τή ἴδια ἐμπειρία μέ σένα, ὅτι βρίσκεσαι σέ πολύ εὐαίσθητο χρονικό διάστημα στήν ζωή σου. Ἀσφαλῶς θά σοῦ ἔρχονται στήν μνήμη σου, ὡς κινηματογραφική ταινία, ὅλα τά χρόνια τῆς μέχρι τώρα ζωῆς σου. Ἀλλά εἶμαι βέβαιος ὅτι οἱ ἄσχημες καί ἀρνητικές ἐμπειρίες τῆς ζωῆς σου θά ἔχουν ξεθωριάσει, ἴσως μερικά καί νά ἔσβησαν ἐντελῶς, διότι τά καθάρισε ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ μέ τήν καρδιακή μετάνοιά σου.

Ἔτσι, αὐτήν τήν κρίσιμη περίοδο θά θυμᾶσαι ὅλες τίς εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ, ὅλα τά δῶρα Του, γιατί παρά τό ὅτι γιά πολλά χρόνια ἔζησες στήν φυλακή, αἰσθάνθηκες τήν μεγάλη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, δηλαδή ἔκλαψες, μετάνιωσες, προσευχήθηκες, ὑπέμεινες, καί πολλά ἄλλα. Ἄλ-λωστε, δέν θά μπορούσες νά ὑπομείνης ὅλους

αυτούς τους σκληρούς περιορισμούς της ελευθερίας σου, αν δεν είχες την αγάπη και την παρουσία του Θεού, την θεία Χάρη Του.

Παλαιότερα διάβασα ένα βιβλίο του Victor Frankle με τίτλο: «Αναζητώντας νόημα ζωής και ελευθερίας σε ένα στρατόπεδο συγκεν-τρώσεως», έννοώντας τό στρατόπεδο συγκεν-τρώσεως στό Άουτσβιτς και στό Νταχάου όπου ήταν αιχμάλωτος, αναμένοντας τόν θάνατό του, και περιγράφει πώς είναι δυνατόν νά είναι κανείς σε ένα στρατόπεδο συγκεντρώσεως θανατοποινιτών και νά έχη νόημα ζωής και ελευθερίας. Δηλαδή, περιγράφει τό πώς είναι δυνατόν νά είναι κανείς θανατο-ποινίτης και νά πεθαίνη μέ προσευχή, ενώ ένας άλλος στην ίδια κατάσταση νά πεθαίνη μέ λύπη και βλασφημίες.

Έσύ, παρά τίς δύσκολες στιγμές πού πέρασες στην φυλακή, έζησες στιγμές μέ νόημα ζωής και ελευθερίας, άγγιξες κατά κάποιον τρόπο την αιωνιότητα. Αντίθετα, άλλοι βρίσκονται έξω από την φυλακή, αλλά είναι φυλακισμένοι στά πάθη τους, στην φιλαυτία τους και στην άθεία τους.

Νομίζω ότι ο Θεός σε αγαπά πολύ. Και αυτές τίς ήμέρες, όσο είναι δυνατόν, νά ζής την προσευχή του Χριστού στην Γεθσημανή, όπως εκτίθεται στό Εύαγγέλιο (Ματθ. κστ', 39). Ο άγιος Σωφρόνιος ο Άθωνίτης γράφει ότι είναι μεγάλη δωρεά τό νά προσεύχεται κανείς μέ την Γεθσημάνεια προσευχή του Χριστού, γιατί αυτή είναι μιά μυστική ιερουργία, είναι μιά λυ-τρωτική πράξη.

Δέν γνωρίζω αν έξετάσατε την δυνατότητα νά κινηθήτε μέ αίτη-μα στόν Πρόεδρο των Ήνωμένων Πολιτειών Μπάϊντεν, για νά δοθῆ χάρη. Νομίζω ότι αυτό είναι καλό.

Προσεύχομαι για σένα, φίλε μου Αντώνιε, νά είσαι πάντοτε «φυ-λα-κισμένος» μέσα στην αγάπη του Χριστού.

Μέ πολλή αγάπη

Ο Ναυπάκτου και Αγίου Βλασίου Ήρόθεος

Τρίτη έπιστολή

Τήν 1 Ιουνίου 2022 μετά τόν Έσπερινό της έορτής της Αναλήψεως του Χριστού του έστειλα έπιστολή:

Άγαπητέ μου φίλε Αντώνιε,

Δέν έχω μάθει για την έπίσημη απόφαση του Δικαστηρίου της 24 Μαΐου και

ἐξακολουθῶ νά προσεύχομαι γιά σένα ὥστε ὁ Θεός νά σέ εὐλογήσῃ πλούσια, παρά τήν ἀδικία τῶν ἀνθρώπων.

Θυμήθηκα ὅτι σέ ἔνα ἀπό τά πρῶτα γράμματα πού ἔγραψες, ἐξέφραζες τήν ἐπιθυμία νά μάθης, πρίν φύγῃς ἀπό τόν κόσμο αὐτόν, πῶς κατεβαίνει ὁ νοῦς στήν καρδιά μέσα στήν ὁποία γίνεται ἀδιάλειπτα ἡ προσευχή.

Ἐσύ ὅλα αὐτά τά χρόνια, καίτοι ἦσουν στήν φυλακή, ζοῦσες ὡς μοναχός, ἔκανες τόν κανόνα τοῦ μοναχοῦ-ἀσκητοῦ, διάβαζες τίς ἀκο-λου-θίες κάθε ἡμέρα καί νύκτα καί ἔκανες καί κομποσχοῖνι μέ τήν εὐχή τοῦ Ἰησοῦ: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με τόν ἁμαρτωλόν», καί τήν εὐχή στήν Ὑπεραγία Θεοτόκο: «Ὑπεραγία Θεοτόκε πρέσβευε ὑπέρ ἐμοῦ». Συγχρόνως ἔζησες τόν πόνο σέ ὅλους τούς βαθμούς, ἀλλά καί ἐξέφραζες τήν πίστη σου στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος πονᾷ ἀπό τήν μετάνοια καί τίς ποικίλες δοκιμασίες τῆς ζωῆς καί λέει μέ τό στόμα του, ἀλλά καί μέ τήν λογική του τά λόγια τῆς εὐχῆς, τότε κάποια στιγμή μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ ὁ νοῦς, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ λεπτοτάτη προσοχή, κατά τόν ἅγιο Γρηγόριο τόν Παλα-μᾶ, εἰσέρχεται στήν πνευματική καρδιά, ἡ ὁποία καθαρίζεται, καί ἐκφράζεται μέ τό ἐπιθυμητικό καί θυμικό μέρος τῆς ψυχῆς, καί τότε γίνεται ἀδιάλειπτα ἡ προσευχή-εὐχή, αὐτενεργούμενη μέ ἰδιαίτερη πνευματική ἔμπνευση.

Τότε ὁ ἄνθρωπος ἔχει μέσα στήν καρδιά του τό Ἅγιον Πνεῦμα, ἐπειδή ἡ ἔνωση τοῦ νοῦ μέ τήν καρδιά γίνεται μέ τό Ἅγιον Πνεῦμα, καί ὁ ἄνθρωπος γίνεται ναός τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί ἔχει ἐνοικοῦντα μέσα του τόν Χριστό. Αὕτη ἡ κατάσταση εἶναι ὑπέρτερη τῆς βιολογικῆς ζωῆς, εἶναι ἄγγιγμα τῆς αἰωνίου ζωῆς, δηλαδή τότε ὁ εὐχόμενος ἄνθρωπος ζῆ τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν ζωή αὐτή.

Γιατί σοῦ τά γράφω αὐτά;

Πρῶτον, γιατί αὐτός ἦταν ὁ ἱερός πόθος σου πού σοῦ ἀνα-πτύχ-θηκε στήν φυλακή, καί δεύτερον γιατί πρίν λίγο, κατά τήν διάρκεια τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ, μοῦ ἦλθε ἀπό τόν Θεό ἡ σκέψη νά σοῦ τά γράψω.

Ὁ Χριστός εἶχε πῆ στούς Μαθητές Του λίγο πρίν τό πάθος καί τόν Σταυρό Του: «Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς • ἔρχομαι πρός ὑμᾶς» (Ἰω. ιδ´, 18). Καί θά ἐρχόταν μέ τό Ἅγιον Πνεῦμα τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Γι' αὐτό τούς εἶπε: «Ἐγώ ἐρωτήσω τόν πατέρα καί ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τόν αἰῶνα, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό οὐδέ γινώσκει αὐτό» (Ἰω. ιδ´, 16-17).

Ἔτσι, ὁ ἄνθρωπος πού ἔχει τόν Χριστό μέσα του ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, δέν εἶναι

ὄρφανός, ἀλλά ἔχει Πατέρα τόν ὁποῖον ὁ κόσμος δέν γνωρίζει.

Αὐτές, λοιπόν, τίς δύσκολες ἡμέρες πού περνᾶς, προσεύχομαι ὁ Θεός νά σοῦ δώση πνευματική ἔμπνευση γιά νά κάνης συνέχεια τήν εὐχή τοῦ Ἰησοῦ. Καί ἐπειδή ἔχεις πόνο καί μετάνοια, ὁ νοῦς θά κατεβῆ στήν καρδιά καί θά ἀγγίξης τήν αἰωνιότητα καί θά ἔχης πνευματική χαρά ἀναμένοντας τήν συνάντησή σου μέ τόν Χριστό. Καί θά αἰσθάνεσαι αὐτό πού γράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Ἐπιθυμῶ ἀναλῦσαι καί σύν Χριστῷ εἶναι» (Φιλ. α΄, 23). Καί αὐτό πού εὔχονταν οἱ πρῶτοι Χριστιανοί, ὅπως γράφεται στήν Διδαχή τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων: «Ἐλθέτω χάρις καί παρελθέτω ὁ κόμος οὗτος».

Σκέφτομαι ὅτι αὐτές τίς ἡμέρες ὁμοιάζεις μέ τούς κοσμοναῦτες-ἀστροναῦτες, οἱ ὁποῖοι προετοιμάζονται γιά νά βγοῦν ἔξω ἀπό τήν γῆ καί νά περπατήσουν στό διά-στημα. Καί αὐτοί ἔχουν ἀγωνία, ἀλλά τό αἰσθάνονται ὡς ἕνα συναρπαστικό ταξίδι.

Ἰσχυρότερη πνευματική κατάσταση ἔχουν οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν ἐτοιμά-ζονται νά φύγουν ἀπό τόν κόσμο αὐτόν, ἀφοῦ αἰσθάνονται τήν ἔξοδό τους ὡς ἕνα συναρ-παστικό πνευματικό ταξίδι.

Ὁ ἅγιος Σωφρόνιος ὁ Ἀθωνίτης γράφει: «Ἐγώ στοχάζομαι ὅτι πλησιάζει ἡ ἡμέρα τήν ὁποία πρέπει νά περάσω τήν ἐμπειρία τοῦ θα-νάτου, πού τήν περιμένω ὡς μιά νέα γέννηση».

Ἄλλοῦ γράφει: «Κάποτε σκέπτομαι ὅτι ὅταν γλυτώσουμε ἀπό τά δόντια τοῦ θανάτου πού βασιλεύει στόν κόσμο αὐτό, θά γελάσουμε στό τέλος, καί τό τελευταῖο μας αὐτό γέλιο θά εἶναι καί τό καλύτερο. Ἔτσι ζῆσε καί μή θλίβεσαι».

Τήν στιγμή τῆς ἐξόδου τῆς ψυχῆς ἀπό τό σῶμα τήν ὀνομάζει «θρι-αμ-βευτική στιγμή» καί θά πρέπει νά τήν περιμένουμε ὡς ἕνα «ἐορ-τα-στικό γεγονός».

Μάλιστα, γράφει: «Στήν ἀναμονή τῆς φοβερᾶς ἀλλά καί μεγάλης στιγμῆς, ἡ ψυχή βαθύτερα αἰσθάνεται τήν Ὑψίστη εἰρήνη, τήν Πατρική ἀγάπη καί ὁρμᾶ πρὸς τό Ἀνέσπερο Φῶς».

Ἔτσι πορεύονταν οἱ ἅγιοι μάρτυρες πρό τό μαρτύριο μέ πνευματική ἔμπνευση, διότι προηγουμένως γεύτηκαν τήν εἰρήνη τοῦ Χριστοῦ, ἀφοῦ μέ τό Ἅγιον Πνεῦμα ὁ νοῦς ἐνώθηκε μέ τήν καρδιά.

Αὐτή εἶναι ἡ πείρα αἰώνων καί προσεύχομαι ἔτσι νά περνᾶς αὐτές τίς δύσκολες στιγμές καί ἔτσι νά πορευθῆς στόν θάνατο, ὅπως τό ἔκαναν οἱ μάρτυρες. Νά κάνης συνέ-χεια τήν εὐχή τοῦ Ἰησοῦ μέ τό στόμα, τήν λογική καί τότε ὁ νοῦς θά

βρῆ τόν τόπο τῆς κατοικήσεώς του καί θά ἀγγίξης τήν αἰωνιότητα.

Αὐτά αἰσθάνθηκα νά σοῦ γράψω τήν ὥρα τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναλήψεως πού ὁ Χριστός ἀνερχόταν στούς οὐρανοῦς καί εὐλογοῦσε τούς μαθητές. Εὐχομαι μαζί μέ τόν Χριστό νά ἀνέλθης στόν οὐρανό.

Μέ πολλή ἀγάπη

Ὁ Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου Ἱερόθεος

Τέταρτη ἐπιστολή

Ἀκολούθως ἀπέστειλα ἄλλη ἐπιστολή στίς 5 Ἰουνίου 2022:

Ἀγαπητέ μου φίλε Ἀντώνιε,

Ἔλαβα τό ἀπό 4 Ἰουνίου γράμμα σου καί τό ἐκτιμῶ βαθύτατα τό ὅτι ἐνῶ βρίσκεσαι σέ τέτοια δυσκολία καί περιμένεις τήν ἐκτέλεσή σου μοῦ γράφεις γράμμα. Εἶναι τόσο ἡρωϊκό αὐτό! Ἔχεις μεγάλη δύναμη μέσα σου καί σέ θαυμάζω.

Γιά τήν διεύθυνση στήν ὁποία μοῦ ἔστειλες τό δῶρο δέν θά ὑπάρξη κανένα πρόβλημα, μήν ἀνησυχεῖς, διότι ἡ διεύθυνση εἶναι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πού ἐκδίδει τά βιβλία μου καί ἡ Γερόντισσα καί οἱ μοναχές εἶναι πνευματικά μου παιδιά. Ἐπομένως, τό δῶρο σου πού εἶναι «ἐκπληξη», θά φθάση σέ μένα ἀσφαλῶς.

Ἐκεῖνο πού ἔχει μεγάλη σημασία εἶναι ὅτι ἐσύ ὁ ἴδιος εἶσαι ἕνα μεγάλο δῶρο τοῦ Θεοῦ σέ μένα. Σέ ἔστειλε ὁ Θεός γιά νά μέ διδάξης τί εἶναι μετάνοια, τί σημαίνει νά ἀγαπᾷ κανεῖς τόν Θεό εὐρισκόμενος μέσα στήν φυλακή, τί σημαίνει νά ἀντιμετωπίζη κανεῖς τήν ὥρα τοῦ θανάτου πού ἔχει προσδιορισθῆ, τί σημαίνει νά ἔχη κανεῖς ἡρεμία στήν καρδιά του, ὅσο εἶναι δυνατόν, ἐνῶ περιμένει τόν θάνατο, ἀλλά καί τί σημαίνει νά μήν ἔχη κανεῖς μέσα του θυμό γι' αὐτούς πού τόν κατηγορήσαν ἀδίκως, ἀλλά ἡ καρδιά του νά παραμένη σέ ἡρεμία! Αὐτοί εἶναι καρποί τῆς ἡσυχαστικῆς ζωῆς πού ἔζησες στήν φυλακή.

Ὅντως εἶσαι ἕνα δῶρο τοῦ Θεοῦ σέ μένα, γιατί ὁ Θεός μοῦ δείχνει στήν πράξη τί σημαίνει νά ζῆ κάποιος ἄνθρωπος πνευματικά ἐλεύθερος μέσα σέ μιά φυλακή ὑψίστης ἀσφαλείας!

Εἶσαι διαρκῶς μέσα στήν σκέψη μου καί στήν προσευχή μου, ἀλλά καί στήν σκέψη καί τήν προσευχή πολλῶν ἀνθρώπων. Πρέπει νά ξέρης ὅτι δέν εἶσαι ὁ μόνος σου, γιατί πολλοί ἄνθρωποι πού ἔμαθαν γιά σένα, ὕστερα ἀπό ἀνακοίνωση πού ἔκανα

έχουν δημιουργήσει μία «άλυσίδα προσευχής», δηλαδή προσεύχονται συνεχώς, κάθε ένας μία συγκεκριμένη ώρα για σένα, ώστε κάθε ώρα της ημέρας και της νύχτας κάποιος ή κάποιοι προσεύχονται για σένα!

Είμαι, λοιπόν, βέβαιος ότι ό,τι ο Θεός επιτρέψει να γίνει, θα είναι για τό καλό σου. Ο Απόστολος Παύλος γράφει: «Τοῖς ἀγαπῶσιν τόν Θεόν πάντα συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν» (Ρωμ. η´, 28).

Μοῦ ἀρέσει πολύ ἕνας θεόπνευστος λόγος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τόν ὁποῖον θά σοῦ τόν θυμίσω:

«Τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπό τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; θλίψις ἢ στενοχωρία ἢ διωγμὸς ἢ λιμὸς ἢ γυμνότης ἢ κίνδυνος ἢ μάχαιρα; καθὼς γέγραπται ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς. ἀλλ’ ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαντος ἡμᾶς. πέπεισμαι γάρ ὅτι οὔτε θάνατος οὔτε ζωὴ οὔτε ἄγγελοι οὔτε ἀρχαί οὔτε δυνάμεις οὔτε ἐνεστῶτα οὔτε μέλλοντα οὔτε ὕψωμα οὔτε βάθος οὔτε τις κτίσις ἐτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπό τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν» (Ρωμ η´, 35-39).

Δέν ξέρω τί θά ἐπιτρέψει ὁ Χριστός γιά σένα, δηλαδή ἂν θά γίνει ἡ ἐκτέλεσή σου στίς 8 Ἰουνίου καί θά ἀναληφθῆς μαζί Του στούς οὐρανοῦς. Τό γεγονός εἶναι ὅτι ὁ Χριστός σέ ἔχει πάρει στήν ἀγκάλη Του, σέ ἀγάπησε καί σέ ἀγαπᾷ, σέ ἔχει κοντά Του.

Διάβασα καί τό τελευταῖο σου μήνυμα πού ἔστειλες πρὶν τὴν ἐκτέλεσή σου καί μέ συγκίνησε πολύ. Ὁμίλησες μέ τὴν ἡρεμία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού ἔχεις στήν καρδιά σου. Σέ εὐχαριστῶ πού θυμήθηκες καί ἐμένα καί μέ εὐχα-ρίστησες δημόσια, ἀλλά ἐγώ σέ εὐχαριστῶ γι’ αὐτό πού εἶσαι. Εἶσαι ἕνας καλός Χριστιανός καί ἕνας τρυφερός ἄνθρωπος καί ὁ Χριστός εἶδε τό βάθος τῆς καρδιάς σου πού πολλοί ἄνθρωποι δέν τό εἶδαν, ἀλλά στάθηκαν μόνο ἐξωτερικά.

Εὔχομαι ὁ Θεός νά εἶναι μαζί σου καί νά προσεύχεσαι γιά μένα νά ἔχω τὴν ὑπομονή σου ἀγαπητέ μου Ἀντώνιε.

Μέ πολλή ἐν Χριστῷ ἀγάπη

Ὁ Ναυπάκτου καί Ἁγίου Βλασίου Ἱερόθεος

Πέμπτη ἐπιστολή

Καί ἡ τελευταία ἐπιστολή μου ἦταν τὴν 6 Ἰουνίου 2022, δηλαδή δύο ἡμέρες πρὶν τὴν ἐκτέλεσή του καί ἦταν ἀναπάντητη, ἀλλά νομίζω ὅτι τὴν διάβασε:

Άγαπητέ μου Αντώνιε,

Έλαβα τό από 6-6-2022 γράμμα σου καί έκπλήσσομαι πού σ' αὐτές τίς δύσκολες ὥρες ἔχεις τό κουράγιο καί τήν δύναμη νά μοῦ γράψης.

Μέ στενοχώρησε ἡ συμπεριφορά τοῦ θείου τοῦ κοριτσιοῦ πού σέ ὕβρισε, ἀλλά χάρηκα πολύ μέ τόν τρόπο τόν ὁποῖον τόν ἀντιμετώπισες. Αὐτό εἶναι καρπός τῆς πνευματικῆς σου μεταμόρφωσης.

Κάποτε μοῦ εἶπε ὁ ἅγιος Σωφρόνιος ὅτι εἶναι μεγάλο πρόβλημα τό νά σέ ἐπαινοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἀλλά ὁ Χριστός νά ἀρνηται νά κατοικήσῃ μέσα σου. Καί εἶναι μεγάλη εὐλογία τό νά σέ κατηγοροῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι καί ὁ Χριστός νά σέ δέχεται καί νά κατοικήσῃ μέσα σου. Ἔτσι, δέν ἔχει καμμία σημασία νά σέ κατηγοροῦν καί νά σέ ὑβρίζουν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ὅταν ὁ Χριστός σέ ἀγαπᾷ.

Ὅταν ρίξουμε τήν προσοχή μας στόν Γολγοθᾶ βλέπουμε τρεῖς σταυρούς. Ὁ πρῶτος σταυρός εἶναι τοῦ Χριστοῦ πού σώζει. Ὁ δεύτερος σταυρός εἶναι τοῦ ἐκ δεξιῶν εὐγνώμονος ληστοῦ. Καί ὁ τρίτος σταυρός εἶναι ὁ σταυρός τοῦ ἐξ εὐωνύμων ληστοῦ. Ὁ ἐκ δεξιῶν ληστής δέν σώθηκε γιά τά καλά ἔργα του, ἀφοῦ ἦταν ληστής, ἀλλά γιά τό ὅτι ὁμολόγησε τόν Χριστό ὡς Θεό. Καί ὁ ἐξ εὐωνύμων ληστής δέν καταδικάστηκε γιά τά ἐγκληματικά του ἔργα, ἀφοῦ καί ὁ ἄλλος ληστής ἔκανε τά ἴδια, ἀλλά γιατί βλασφημοῦσε τόν Χριστό!

Μέ τόν Γολγοθᾶ ὁμοιάζει ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα. Εἴμαστε ὅλοι ἁμαρτωλοί, ἄλλοι λιγότερο καί ἄλλοι περισσότερο. Μποροῦμε ὅμως νά σωθοῦμε ὄχι γιά τά καλά μας ἔργα, ἀλλά γιατί ἀγαπᾶμε τόν Χριστό καί ὁμολογοῦμε τήν θεότητα Του.

Μέ αὐτήν τήν ὁμολογία καί τήν παρρησία θά ἤθελα νά προχωρήσῃς πρὸς τόν θάνατο, ὅπως οἱ στρατιῶτες πηγαίνουν στήν μάχη. Νά λές ἐσωτερικά τήν εὐχή «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με», «Ἐπεραγία Θεοτόκε πρέσβευε ὑπέρ ἐμοῦ», «Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου».

Μή φοβᾶσαι τά τελώνια, δηλαδή τόν διάβολο, γιατί ἔχεις μαζί σου τόν Χριστό. Ὁ ἅγιος Διάδοχος ὁ Ἐπίσκοπος Φωτικῆς γράφει ὅτι ἡ μάχη μέ τούς δαιμονιώδεις λογισμούς θά ὑπολογιστοῦν ἀπό τόν Θεό ὡς ἕνα εἶδος μαρτυρίου. Οἱ ἅγιοι Πατέρες διδάσκουν ὅτι ὅσο πλησιάζει ὁ ἄνθρωπος πρὸς τόν θάνατο, τόσο τόν πολεμοῦν οἱ δαίμονες μέ τούς λογισμούς.

Ἐσύ μή δίνης σέ αὐτούς προσοχή, ἀλλά νά λές αὐτό πού εἶπε ὁ Χριστός: «Ἐπάγε ὀπίσω μου σατανᾶ· γέγραπται γάρ, Κύριον τόν Θεόν σου προσκυνήσεις καί αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις» (Ματθ. 6',10). Νά ἐπαναλαμβάνῃς αὐτό πού ἔλεγε ὁ Ἀπόστολος

Παῦλος: «Πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με Χριστῷ» (Φιλ. δ´, 13). Νά λές αὐτό πού ἔλεγε ὁ Προφητάναξ Δαυΐδ: «Κύριος φωτισμός μου καί σωτήρ μου· τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου· ἀπό τίνος δειλιάσω; ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ’ ἐμέ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλίβοντές με καί οἱ ἐχθροί μου, αὐτοί ἠσθένησαν καί ἔπεσαν. ἐάν παρατάξῃται ἐπ’ ἐμέ παρεμβολή οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδιά μου•

ἐάν ἐπαναστῆ ἐπ’ ἐμέ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω. μίαν ἡτησάμην παρά Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω· τοῦ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου καί ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναόν τόν ἅγιον αὐτοῦ» (Ψαλμ. 26, 1-4). Νά λές κατὰ τόν Δαυΐδ: «Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπί σοί ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καί ῥῦσαί με· μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου» (Ψαλμ. 7, 2-3). Καθὼς ἐπίσης νά λές: «Ἐάν γάρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σύ μετ’ ἐμοῦ εἶ· ἡ ῥάβδος σου καί ἡ βακτηρία σου, αὐταί με παρεκάλεσαν ἠτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με».

(Ψαλμ. 22, 4).

Μὴ φοβᾶσαι, ἀγαπητέ μου Ἀντώνιε τούς δαίμονες, τὰ τελώνια, γιατί ἔχεις μαζί σου τόν Χριστό, ἀφοῦ «μείζων ἐστίν ὁ ἐν ὑμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ» (Α´ Ἰωαν. δ´, 4). Ἄλλωστε ἔχεις ἐξομολογηθῆ ὅλα τὰ ἁμαρτήματά σου στόν ἀγαπητό πνευματικό σου πατέρα Παῖσιο, καί ἔλαβες πνευματική καθοδήγηση ἀπό ἐκεῖνον καί ἀπό τόν ἀγαπητό μου ἀδελφὸ Μητροπολίτη Λεμεσοῦ Ἀθανάσιο.

Θά εἶμαι μαζί σου αὐτές τίς ἡμέρες καί τίς ὥρες προσευχόμενος καί φυσικά θά προσεύχομαι καί μετὰ τὴν ἔξοδό σου ἀπό τόν κόσμο αὐτόν, καί ἐλπίζω νά συναντηθοῦμε στόν οὐρανό.

Ἡ πορεία πρὸς τὴν ἔξοδό σου ἀπό τόν παρόντα κόσμο καί αἰῶνα, τόν ἀπατεῶνα, νά εἶναι εὐλογημένη καί σωτήρια.

Πόσο ἐπίκαιρη εἶναι ἡ προσευχή τῆς Ἐκκλησίας: «Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά καί καλήν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα. Παράσχου Κύριε».

Μέ πολλή ἀγάπη

Ὁ Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου Ἱερόθεος

* * *

Δημοσιοποιώ αυτές τις πέντε επιστολές για να φανή έντονα η ατμόσφαιρα μέσα στην οποία έζησε ο αγαπητός μου Αντώνιος στην φυλακή ύψιστης ασφαλείας, ιδίως τις τελευταίες ημέρες της ζωής του και τό πώς οδηγήθηκε στην εκτέλεσή του και στόν θάνατό του.

Θεωρώ ότι τό σῶμα του σάπισε στην φυλακή, αλλά ή ψυχή του ανακαινίστηκε πνευματικά και αναπαύτηκε έν εϊρήνη στόν Χριστό μαζί μέ τούς άγγέλους και τούς άγίους.

Έκανε πολλά λάθη στά πρώτα χρόνια της ζωής του, αλλά τό έγκλημα για τό όποιο κατηγορήθηκε δέν τό διέπραξε. Έτσι ό ίδιος, πρίν τήν εκτέ-λεσή του, εύχαρίστησε τόν Χριστό «πού μέσα από αύτήν τήν άδικη δικαστική διαδικασία, μέ (τόν) όδήγησε στην σωτηρία».

Ο Αντώνιος από τήν έφηβική του ήλικία έξεδήλωνε έξωτερικά ένα βίαιο χαρακτήρα, έκανε διάφορες έπιθετικές παραβατικές ένέργειες, αλλά ήταν πολύ εύαίσθητος στόν έσωτερικό του χῶρο, ήταν μιά «ψυχούλα»! Αυτό έβλεπε ό Χριστός και τόν περίμενε για να τόν σώση, όπως ό κυνηγός περιμένει τό θήραμά του.

Αυτό τό κατάλαβε πρώτη ή αγαπητή του σύζυγος Ραχήλ-Σάρρα, μιά έκπληκτική και θυσιαστική γυναίκα και φυσικά τό γνώρισε ό γέροντάς του, ήγούμενος της Ίερᾶς Μονής του Άγίου Αντωνίου Αριζόνας π. Παΐσιος.

Αγαπητέ μου Αντώνιε-π. Έφραϊμ πού έζησες μέσα στην φυλακή ως έρημίτης μοναχός, μέ άσκηση και προσευχή, μέ μετάνοια και άγάπη αναπαύου έν εϊρήνη.

Διαβάστε ακόμα:

[Στη Μονή του Αγίου Αντωνίου Αριζόνας αναπαύεται ο θανατοποινίτης που έγινε μοναχός](#)